

ГЛАВА 2.

Благословеното Супружество.

Духовното званіе въ първѣтъ времена на Римъ бѣше повече почетно нежели придобиточно званіе. На него са посветявахъ най-благороднитѣ патрици, а простонародіето бѣ исключено отъ туй право. Но въ послѣдующытъ вѣкове, много по рано отъ описваната епоха, приемахъ са безъ различіе чловѣцы отъ сѣко съловіе въ служеніе на нѣкои само божества, на които жрецытъ са наричахъ *фламинъ*. Фламинътъ на Зевса (*Flamen diavis*) предъ когото вървѣше никторъ бѣше по право членъ на Сената, но докато отъ понапрѣдъ са опредѣляваше отъ Сенаторитѣ, по послѣ са избираше отъ народното събрание. Храмоветѣ на чуждытъ и най съблазнителны божества са служахъ отъ простонародны свещеницы, отъ които по многото са посветявахъ на служеніето на жертвеницытъ повече отъ бѣдность и интересъ нежели отъ благочестіе къмъ религіята. Такъвзи бѣше Каланъ, свещеникътъ на Изида. Той происхождаше отъ отпущеницы; родителитѣ му дадохъ свободно възпитаніе и му оставихъ бѣдно почти исчерпано имущество. Той са посвети на духовното званіе като послѣдне убѣжище отъ бѣдността. Каквыто и да сж были свещеническитѣ доходы, незначителны може бы въ нея епоха, служителитѣ на единъ популяренъ храмъ не можахъ да са оплакватъ за туй. Най-придобитъчното отъ званіята е безъ сумнѣніе онуй, което са основава на суевѣріето на народа.

Каланъ единъ само роднина живъ еще имаше въ Помпея, Бурба. Разновидны врѣзки, нечестны и низкы, по силны отъ родственнытъ, свързахъ интересытъ и сърцата имъ, заради туй често свещеникътъ на Изида предрешенъ и скрытомъ оставяше жертвеницытъ на престорената строгость и влѣзваше скрытомъ презъ заднытъ врата въ къщата на гладіатора, тоже безчестенъ и по званіето и по недостатъцытъ. Тукъ той са распушаше и веселеше като отхвърдѣше и послѣднитѣ дрипы на лицемѣріето, съвършено противно на натурата му, поради която той нито добродѣтеленъ можеше да ся престори.

Тогасъ обвитъ въ широка тога, качулата на която закрываше образа му, а безкрайнытъ пригъвки снчкото му тѣло, какъто тогасъ бѣ модата въ Римъ, сѣдѣше Каланъ въ особена една стая на винопродавеца съ малкы вратца които водахъ къмъ други тайны врата, които не липсвахъ тогасъ отъ никоя къща на Помпея.

Предъ Калана стоеше правъ испомнискійтъ Бурбъ, който брое-